

Posudek oponenta bakalářské práce

Název: Nekonvenční ženy Jagellonské éry (Johanka z Krajku)

Autor : Hana Milotínská

Studijní program: Specializace v pedagogice

Studijní obor: P-DEB/P-FJB

Vedoucí bakalářské práce : PhDr. Zdeněk Beran, Ph.D.

Oponent: Doc. PhDr. Martin Šandera, Ph.D.

Hana Milotínská se v bakalářské práci zaměřila na životní osudy příslušnice starobylého šlechtického rodu Johanky z Krajku. Zvolené téma je bezesporu zajímavé, zároveň však náročné a kvalitní výsledek je podmíněn nejen vyčerpávající heuristikou, ale především dobře provedenou analýzou zdrojů, komparací zjištěných fakt, pevnou vnitřní stavbou a přesvědčivou interpretací doložených fakt i předložených hypotéz.

Struktura práce byla vhodně zvolena, text není rozměňován na příliš mnoho malých celků, čtyři kapitoly jsou adekvátní. Názvy odpovídají obsahu (což již dnes bohužel není samozřejmostí). Autorka věnovala dostatečnou pozornost heuristice, o to větší škoda je, že ve vlastním textu z ní nedokázala dostatečně těžit a komparace zjištěných údajů proto byla provedena jen z části, většina odkazů je na jediný zdroj, a to ještě nikoli pramen, ale na odbornou literaturu. Pro odvážné a mnohdy i sympatické závěry (zvláště v kapitole Vstup do Jednoty bratrské) a soudy tak chybí verifikace i komparace a zůstávají tak pouhými hypotézami. Jde však o bakalářskou práci a nekladu na ni stejné nároky jako na magisterskou. Jakkoli mám výhrady k některým tvrzením užitým v závěru, oceňuji, že se zde Hana Milotínská dokázala vyhnout jednomu z nečastějších nešvarů našich studentů a závěr nepojala jako zhuštěný obsah, ale skutečně se snažila soustředit na nejpodstatnější výsledky a možný přínos svého badatelského úsilí.

Bohužel celkový dojem po přečtení bakalářské práce je poněkud rozpačitý, na čemž se podílí i jazykový styl, mnohdy pasáže působí příliš těžkopádně a větná stavba je zbytečně složitá. Některé hodnocení předchozích badatelů jsou příliš vyhraněná, řada vyjádření zní příliš expresivně např. „po dlouhá staletí se církve stavěla k ženě jako k osobě slaboduché“ apod. Autorka zde až příliš podléhá představě o ubohých paních středověku, poněkud zjednodušuje v otázce majetkových práv provdané ženy, když upozaduje institut obvěnění a vdovskou

rentu. I žena mohla být v českém prostředí poručnicí sirotků, správcem rodového jmění, mohla podat žalobu na manžela či syna atd.

Z konkrétních dílčích pochybení a nepřesností uvádím pro příklad:

s. 10 Nerozumím souvětí „*Tyto dvě monografie zachycují především vztah přínosným zdrojem pro obecnou analýzu situace v Čechách byly Dějiny Moravy I. a doba náboženské koexistence a tolerance od Josefa Války.*“

s. 12 V roce 1478 byl Jiří z Poděbrad již sedm let mrtev a těžko tedy mohl jednat v Brně s Matyášem Korvínem.

Bylo by vhodné sjednotit označování příslušníků Jednoty bratrské, objevuje se Bratři i bratři, kolísá i sama Jednota a jednota.

s. 21 – Období vlády Vladislava Jagellonského bylo obdobím náboženské snášenlivosti – byl bych opatrný, přinejmenším bych toto období posunul až za dobu po uzavření kutnohorského náboženského míru, ostatně hořící hranice s příslušníky Jednoty bratrské Čechy zažily ještě v roce 1504.

s. 22 Josef Válka: *Doba náboženské koexistence a tolerance*, Praha 1995, s. 5-6 – podle mých informací jde o stať, nikoli samostatnou knihu, navíc nebyla vydána v Praze, ale v Přerově, autorka zde zřejmě cituje z druhé ruky, stejně jako na s. 24, viz odkaz 68, v textu se informace týká potvrzení privilegií městu Tovačova v roce 1503.

s. 28 co prosím znamená „manželé se tělesně byli rovni“ ?

s. 34 nevím, jakým způsobem byl v roce 1434 v zemi „legalizován utrakvismus“

s. 38 Archivní prameny – chybí název archivního fondů či fondů, se kterými autorka pracovala.

V přehledu tištěných pramenů postrádám editory některých pramenných edic – mj. Kronika mladoboleslavská od Mistra Jiřího (Keelia) Bydžovského sepsaná. Dále nerozumím, o jaký zdroj jde – zda o edici pramene, odbornou stať - viz Příběhy města Turnova, Zprávy Musea turnovského za rok (ten zde ovšem chybí).

Zkratku edd. uvádíme, má-li pramen více editorů, nikoli pouze jediného.

V práci narazíme i na občasně prohřešky proti interpunkci, ve shodě přísudku s podmínkem a na vypadlá písmena, ale to je nedostatek většiny studentských prací a zde není v takové míře, aby působil rušivě.

Závěr: Práci s uvedenými výhradami doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 6. 8. 2015

Doc. PhDr. Martin Šandera, Ph.D.